

[Skrunsager Skau]

klart, at det er noget, som vi i Venstre også føler noget for, ligesom vi må videre med personbeskatningen, som virksomhedsordningen kører på, og kapitalafkastbeskatningen. Men disse dele indgår jo både i den økonomiske reform, som var det sidste forhandlingsoplæg, vi lavede til Socialdemokratiet, og i det socialdemokratiske oplæg »Gang i 90'erne«.

Socialdemokratiet har gjort en hel del ud af, at dette her er et brud på skattereformaftalen. Der er dog også mange, som har afvist, at det er tilfældet. SF's ordfører, hr. Rahbæk Møller, nævnte bl.a., at Socialdemokratiet jo ikke stemte for forhøjelsen af selskabsbeskatningen dengang. Det synes jeg er et vigtigt grundlag.

Hr. Lykketofts påstand er, at det var en del af skattereformen. Ja, det var nok et grundlag for skatteindkomsten, der var grundlaget for skattereformen og de skatteomlægninger, vi dér gennemførte, men formueskatten og beskatningen af andre dele, jordskat osv., var jo også et grundlag for vores skattereform. Derfor må jeg klart afvise, at det er et brud på skattereformen.

Forslaget om en lønsumsafgift på finansielle institutioner går vi ind for. Disse institutioner får jo en nedsættelse af deres selskabsskat, og så får vi en kompensation via lønsumsafgiften.

Vi er meget opmærksom på i Venstre, at vi ikke må ødelægge disse institutioners internationale konkurrenceevne, men deres omkostninger ligger jo også på andre dele, når man omsætter værdipapirer. Og så må vi overveje, om der dér er noget, vi kan gøre.

Også Socialdemokratiet taler i »Gang i 90'erne« jo om en øget arbejdsgiverafgift eller en lønsumsafgift.

Venstre går ind for de to forslag, og vi ser frem til, at de kan blive vedtaget i næste uge.

Pia Dahl (FP):

Denne gang skal jeg gøre det ekstra ultrakort og meddele, at Fremskridtspartiet loyalt støtter ministerens forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det ene forslag, vi behandler her, lovforslag nr. L 88, om omlægninger i selskabsbeskatningen, har jo det helt klare formål at styrke dansk erhvervslivs konkurrenceevne over for udlandet. Det er nødvendigt, og vi tror fra radikal side sågar, at det er skadeligt ikke at gøre det.

Midlerne er for det første at sætte selskabsskatteprocenten ned fra 50 til 40 og endvidere at stoppe for fradrag for investeringsfondshenlæggelse, og det samme gælder med hensyn til sikkerhedsfond.

Man kan sige, at en stor del af det provenutab, som fremkommer ved nedsættelse af selskabsskatten, dækkes ind af erhvervslivet selv, men også afskrivningsreglerne har trængt til en harmonisering, for det er jo det, det drejer sig om. Vi har et europæisk niveau for så vidt angår selskabsskatter, som strækker sig fra 30 til 50 pct., og Danmark ligger som næsten altid i afgiftsspørgsmålene i den høje ende. Der er kun et enkelt europæisk land, som har en selskabsskatteprocent, der er lige så høj som vor.

EF-Kommissionens sidste forslag til en midterakse omkring en selskabsskatteprocent lå på 36 pct., og jeg behøver vel næppe minde Socialdemokratiet om, at det var også på det lag, at deres seneste forslag om en selskabsskatteprocent befandt sig.

Nødvendigheden af og det ønskelige i i tide at sænke de danske selskabsskatter, så vore virksomheder og vort erhvervsklima kan tiltrække udenlandsk kapital, erkendes af alle. Det er også vigtigt for beskæftigelsen, og derfor går fagbevægelsen også ind for det.

I udlandet gælder det de højest beskattede EF-lande, som er opmærksom på det, og det gælder lande uden for EF som f.eks. Sverige.

Begge de to store planer fra 1989, nemlig regeringens og Socialdemokratiets planer, opererer med selskabsskattesænkninger, og jeg er ked af at sige til SF – jeg havde glemt mit manuskript – at det er klart, at SF's skattereform, den rød-grønne skattereform, også opererede med selskabsskattens sænkninger.

Derfor er det altså ikke bare seks borgerlige partier herinde, der har fundet ud af, at nu skal det altså være smart, og nu skal man ud at vifte erhvervslivet om næsen med det, det er en helt generel indsigt, at sådan er det, og det er nødvendigt at gøre det, og det skal gøres snart.

Vi synes fra Det Radikale Venstres side, at det er ærgerligt, at et almindeligt erkendt behov for en selskabsskattesænkning ikke udmøntes i lovgivning i bred enighed her i Folketinget. Men da vi er helt og fuldt overbevist om, at skattesænkningen er påkrævet og vil være til stor gavn for beskæftigelsen og erhvervslivet, er vi parat til at gennemføre det nu, selv om vi ikke kan få alle med.